Quelle: http://manuscripta.at/?ID=376
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

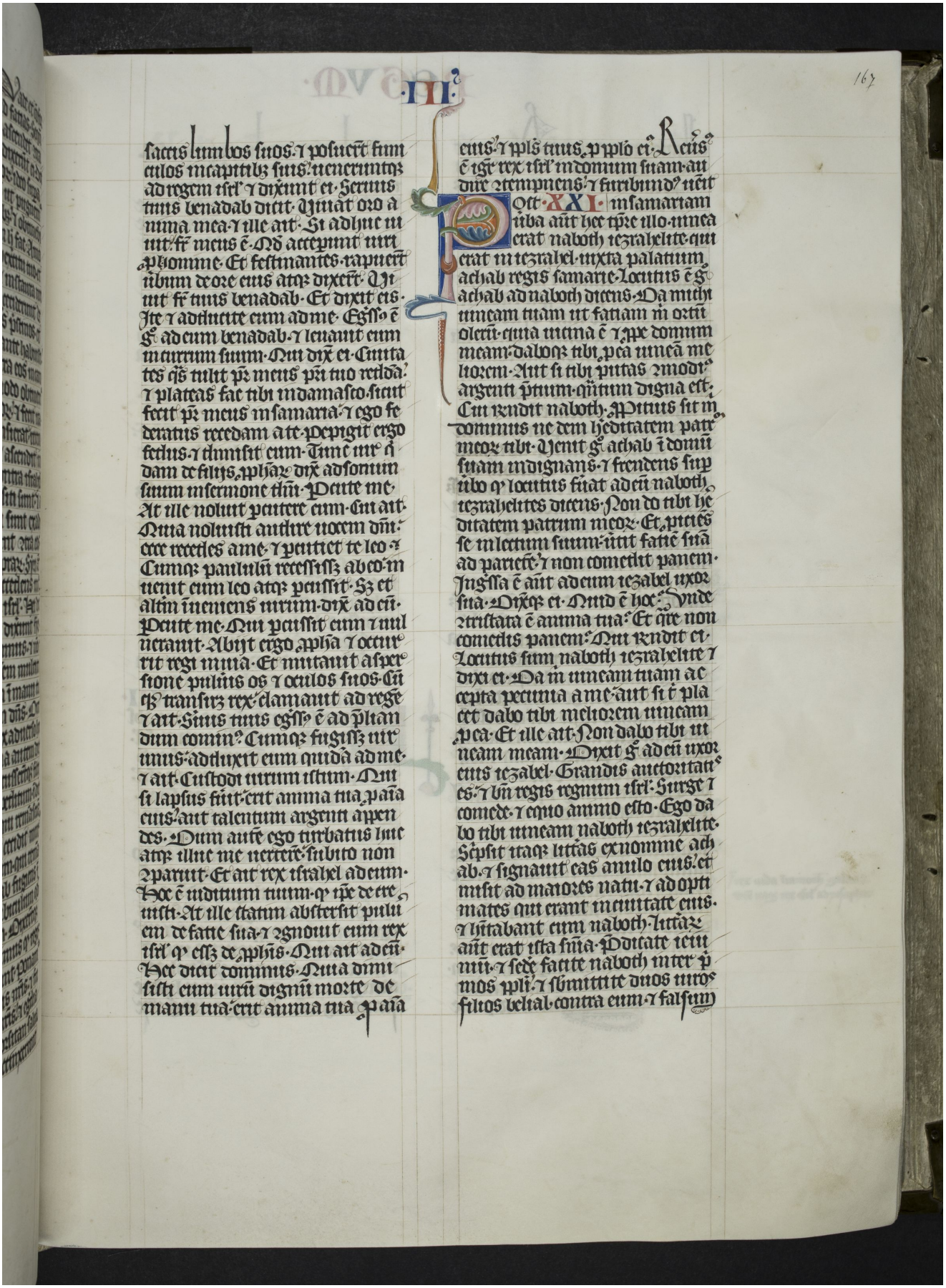

167

·III·

sacris lumbos suos. ⁊ posuerit funem
ad collos in capitibus suis. venerunt que
ad regem israel ⁊ dixerunt ei. Servus
tuus benadab dicit. Quid at ordo a
nima mea. ⁊ ille ait. Si adhuc vi
vit frater meus est. Ad accepimus vir
phyomune. Et festinantes rapuerunt
verbum de ore eius atque dixerunt. Vi
vit frater tuus benadab. Et dixit eis.
Ite ⁊ adducite eum ad me. Egressus est
rex ad eum benadab. ⁊ levavit eum
in curruum suum. Qui dixit ei. Civita
tes quas tulit pater meus patri tuo reddam
⁊ plateas fac tibi in damasco sicut
fecit pater meus in samaria. ⁊ ego fe
deratus recedam a te. Pepigit ergo
fedus. ⁊ dimisit eum. Tunc vir qui
dam de filiis prophetarum dixit ad socium
suum in sermone domini. Percute me.
At ille noluit percutere eum. Cui ait.
Quia noluisti audire vocem domi
ni recedes a me. ⁊ percutiet te leo. ⁊
Cumque paululum recessisset abeo in
venit eum leo atque percussit. Sed et
alium invenens virum dixit ad eum.
Percute me. Qui percussit eum ⁊ vul
neravit. Abiit ergo propheta ⁊ occur
rit regi viae. Et mutavit aspe
ctum pulvis os ⁊ oculos suos. Cum
que transiret rex clamavit ad rege
⁊ ait. Servus tuus egressus est ad pug
nandum comin. Cumque fugisset vir
unus adduxit eum quidam ad me.
⁊ ait. Custodi virum istum. Qui
si lapsus fuerit erit anima tua pro ani
ma eius. aut talentum argenti appen
des. Dum autem ego turbatus huc
atque illuc me necetur subito non
apparuit. Et ait rex israel ad eum.
Hoc est iudicium tuum. quod ipse de cre
visti. At ille statim abstersit pulvi
rem de facie sua. ⁊ agnovit eum rex
israel quod esset de prophetis. Qui ait ad eum.
Hec dicit dominus. Quia dimi
sisti virum vir dignum morte de
manu tua erit anima tua pro ani
ma eius. ⁊ populus tuus pro populo eius.
Recessit que rex israel in domum suam ad
versus et tristis ⁊ furibundus venit
Factum est. XXI. in samariam
Naboth autem hiezrahelite vineam
erat in iezrahel iuxta palatium
achab regis samarie. Locutus est
achab ad naboth dicens. Da mihi
vineam tuam ut faciam mi hortu
lum olerum. quia vicina est ⁊ prope domum
meam. dabo que tibi pro ea vineam me
liorem. Aut si tibi placet quod
argenti pretium. quantum digna est.
Cui respondit naboth. Propitius sit mi
hi dominus ne dem hereditatem patrum
meorum tibi. Venit rex achab in domum
suam indignans. ⁊ frendens super
verbo quod locutus fuerat ad eum naboth
iezrahelites dicens. Non do tibi he
reditatem patrum meorum. Et procidens
se in lectum suum. avertit faciem suam
ad parietem. ⁊ non comedit panem.
Ingressa est autem ad eum iezabel uxor
sua. Dixique ei. Quid est hoc. Unde
tristatur est anima tua. Et quare non
comedis panem. Qui respondit ei.
Locutus sum naboth iezrahelite ⁊
dixi ei. Da mihi vineam tuam ac
cepta pecunia a me. aut si est pla
cet dabo tibi meliorem vineam
pro ea. Et ille ait. Non dabo tibi vi
neam meam. Dixit rex ad eum uxor
eius iezabel. Grandis auctoritatis
es. ⁊ vis regis regnum israel. Surge ⁊
comede. ⁊ equo animo esto. Ego da
bo tibi vineam naboth iezrahelite.
Scripsit itaque litteras ex nomine ach
ab. ⁊ signavit eas anulo eius. et
misit ad maiores natu. ⁊ ad opti
mates qui erant in civitate eius.
⁊ habitabant cum naboth. Litte
ras autem erat ita scripta. Vocate ieiu
nium. ⁊ sedere facite naboth inter pri
mos populi. ⁊ subornate duos viros
filios belial. contra eum. ⁊ falsum